

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	กลุ่ม
IXG	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง
q	แทน	ค่าวิกฤตของการแจกแจง q
$*$	แทน	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
p	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขใน
ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในฐานความผิดขั้บรณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสุข ระหว่างวิธีการทดลอง
กับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐาน
ความผิดขั้บรณะเมาสุราในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและ
ระยะติดตามผลการทดลอง

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติใน
ฐานความผิดขบขันระยะเฝ้าสุรา ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขในระยะ
ก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลองของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ในฐานความผิดขบขันระยะเฝ้าสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล
การทดลองของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขบขันระยะเฝ้าสุราในกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุม

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
ลำดับ ที่	ระยะ			ลำดับ ที่	ระยะ		
	ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง	ติดตามผล การทดลอง		ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง	ติดตามผล การทดลอง
1	98.00	123.00	124.00	1	78.00	84.00	86.00
2	92.00	122.00	114.00	2	89.00	89.00	91.00
3	98.00	124.00	119.00	3	98.00	101.00	101.00
4	96.00	122.00	125.00	4	99.00	102.00	105.00
5	94.00	113.00	110.00	5	85.00	83.00	78.00
6	91.00	116.00	105.00	6	77.00	71.00	68.00
7	92.00	110.00	115.00	7	86.00	92.00	97.00
8	97.00	119.00	118.00	8	90.00	91.00	92.00
9	87.00	115.00	115.00	9	89.00	92.00	95.00
10	96.00	115.00	117.00	10	89.00	105.00	97.00
11	79.00	106.00	113.00	11	92.00	85.00	90.00
12	99.00	119.00	116.00	12	98.00	104.00	105.00

ตารางที่ 2 (ต่อ)

กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
ลำดับ ที่	ระยะ			ลำดับ ที่	ระยะ		
	ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง	ติดตามผล การทดลอง		ก่อน การทดลอง	หลัง การทดลอง	ติดตามผล การทดลอง
13	83.00	115.00	114.00	13	99.00	103.00	103.00
14	96.00	120.00	120.00	14	96.00	106.00	106.00
15	93.00	131.00	129.00	15	96.00	111.00	114.00
รวม	1,391.00	1,770.00	1,754.00	รวม	1,361.00	1,419.00	1,428.00
$\bar{X}$	92.733	118.000	116.933	$\bar{X}$	90.733	94.600	95.200

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณรงค์เมาสุรา
ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและ
ระยะติดตามผลการทดลอง เป็น 92.733, 118.00 และ 116.93 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มควบคุมมี
คะแนนเฉลี่ยความสุขเป็น 90.73, 94.60 และ 95.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสุขในระยะก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองของผู้ถูกคุมความประพฤติ
ในฐานความผิดซ้ำรณรงค์เมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

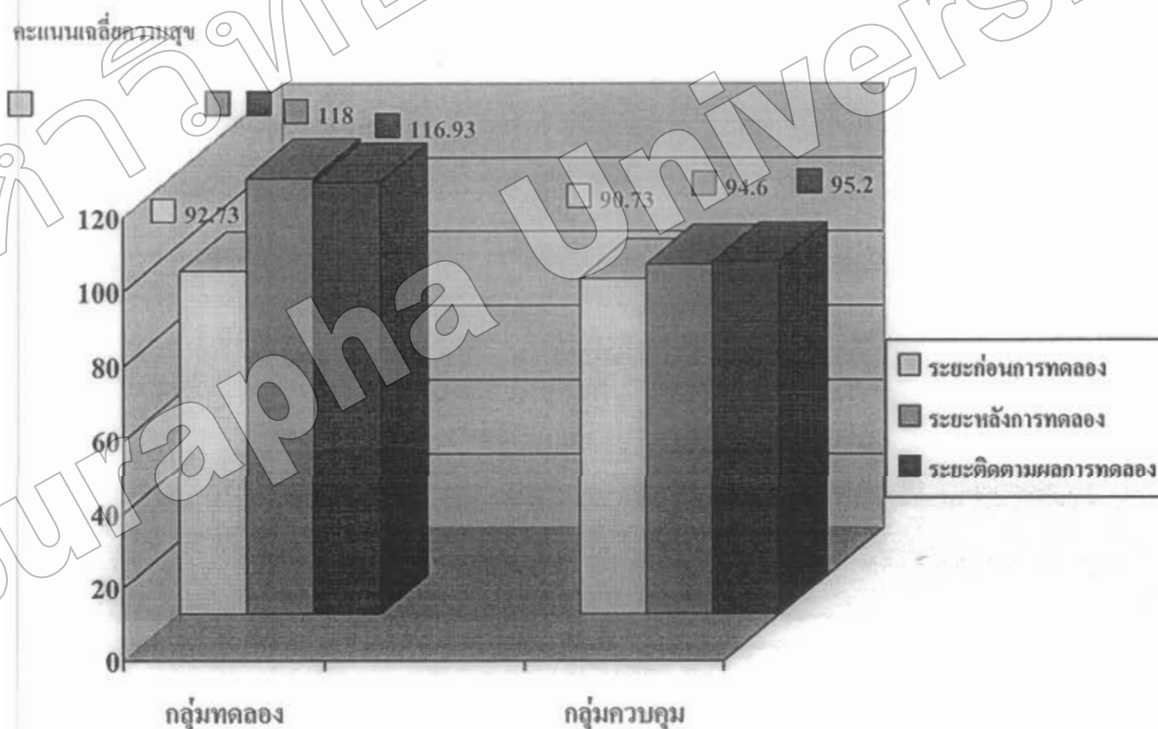
กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	n
กลุ่มทดลอง	ก่อนการทดลอง	92.73	5.77	15
	หลังการทดลอง	118.00	6.16	15
	ติดตามผล	116.93	6.01	15
กลุ่มควบคุม	ก่อนการทดลอง	90.73	7.14	15
	หลังการทดลอง	94.60	11.06	15
	ติดตามผล	95.20	11.76	15

จากตารางที่ 3 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็น 92.73 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 5.77 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็น 90.73 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 7.14

ในระยะหลังการทดลอง ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็น 118.00 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.16 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็น 94.60 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 11.06

และในระยะติดตามผลการทดลอง ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุข 116.93 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 6.01 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็น 95.20 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 11.76

จากข้อมูลข้างต้นสามารถแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะต่าง ๆ ของการทดลองได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง

จากภาพที่ 1 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรชณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะก่อนการทดลองเป็น 92.73 ระยะหลังการทดลองเป็น 118 และระยะติดตามผลการทดลองเป็น 116.93 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 25.27 ส่วนระยะติดตามผลการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 24.20 และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 1.07

ส่วนผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรชณะเมาสุราในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะก่อนการทดลองเป็น 90.73 ระยะหลังการทดลองเป็น 94.60 และระยะติดตามผลการทดลองเป็น 95.20 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 3.87 ส่วนระยะติดตามผลการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 4.47 และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 0.6

และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง สามารถแสดงผลดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะต่าง ๆ ของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรชณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 2 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรดขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 92.73 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 90.73 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 2.00

ส่วนในระยะหลังการทดลอง พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรดขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 118.00 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 94.60 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 23.40

และในระยะติดตามผลการทดลอง พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรดขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 116.93 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 95.20 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุมเท่ากับ 21.73

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสุข ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

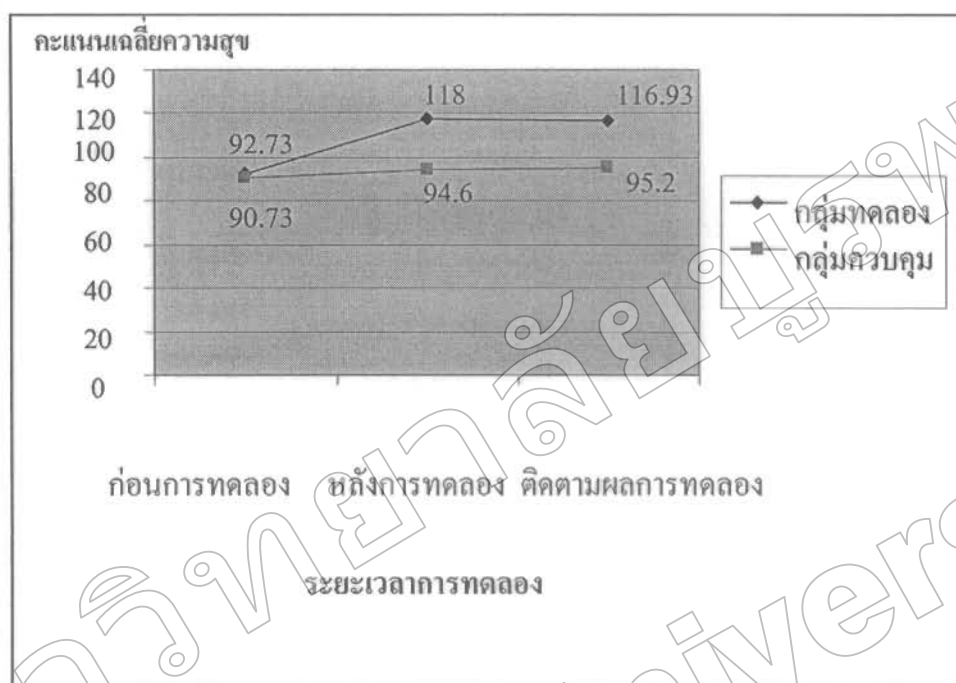
ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสุข ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subject	29	10515.57			
Groups (G)	1	5553.88	5553.88	31.34*	.000
Ss w/in Groups	28	4961.69	177.20		
Within Subjects	60	7215.33			
Interval	2	4176.87	2088.43	128.08*	.000
IXG	2	2125.36	1062.70	65.17*	.000
IXG w/in Groups	56	913.11	16.31		
Total	89	17730.90			

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีทดลองกับระยะเวลาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองมีผลร่วมกันต่อความสุคะเนนเฉลี่ยความสุขระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุม

ความประพฤตินิฐานความผิดซ้ำรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 3 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติ ฐานความผิดซ้ำรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกับระยะเวลาการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความสุขใกล้เคียงกัน แต่ในระยะ หลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองมีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความสุข คือ ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุข มากกว่ากลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	30.00	30.00	.43
Within Group	84	5874.80	69.94	

$$F_{.05}(1, 38) = 4.17$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch and Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 38$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	4106.70	4106.70	58.72*
Within Group	84	5874.80	69.94	

$$F_{.05}(1, 38) = 4.17$$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 38$

จากตารางที่ 6 พบว่า ในระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดขั้บรณณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองส่งผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณ
ขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุขแตกต่างกัน

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between Group	1	3542.53	3542.53	50.65*
Within Group	84	5874.80	69.94	

$F_{.05}(1, 38) = 4.17$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch-Satterthwaite (Howell, 2007, p. 459) ได้ค่า $df = 38$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะติดตามผลการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุม
ความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการให้คำปรึกษาแบบเน้นทางออกระยะสั้นส่งผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ
ในฐานความผิดซ้ำรณขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุข
แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติใน
ฐานความผิดซ้ำรณขณะเมาสุรา ในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณ
ขณะเมาสุราในกลุ่มทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subject	14	1072.44			
Interval	2	6125.91	3062.96	197.87*	.000
Error	28	433.42	15.48		
Total	44	7631.77			

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุราในกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล การทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นจึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็นรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบแบบฟิชเชอร์ แอลเอสดี (Fisher LSD Method)

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็นรายคู่ของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐาน ความผิด ขับรถขณะเมาสุราในกลุ่มทดลอง ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลการทดลอง วิธีการทดสอบแบบฟิชเชอร์ แอลเอสดี (Fisher LSD Method)

	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผลการทดลอง
$\bar{X}$	92.73	118.00	116.930
92.73	-	25.27* ($p = .000$)	24.20* ($p = .000$)
118.00		-	1.07 ($p = .391$)
116.93			-

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุรา ในกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่า ระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสุข ในระยะติดตามและระยะหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าวิธีการให้คำปรึกษาแบบเน้นทางออกระยะสั้น ส่งผลให้ผู้ถูกคุมความประพฤติ ในฐานความผิด ขับรถขณะเมาสุรา มีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะหลังการทดลองและ ระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และมีคะแนนเฉลี่ยความสุขใน ระยะติดตามและระยะหลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณขณะเฝ้าสุราในกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F	p
Between Subject	14	3889.24			
Interval	2	176.31	88.15	5.15*	.012
Error	28	479.69	17.13		
Total	44	4545.24			

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสุขของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณขณะเฝ้าสุราในกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แสดงว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณขณะเฝ้าสุราในกลุ่มควบคุม มีคะแนนเฉลี่ยความสุขแตกต่างกันทั้งในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสุขเป็นรายคู่ของผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดซ้ำรณขณะเฝ้าสุราในกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง วิธีการทดสอบแบบฟิชเชอร์แอลเอสดี (Fisher LSD Method)

	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะหลังการทดลอง	ระยะติดตามผลการทดลอง
$\bar{X}$	90.8	94.6	95.2
90.8	-	3.8* ($p = .038$)	4.4* ($p = .026$)
94.6		-	0.6 ($p = .527$)
95.2			-

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดลักขโมยของในคุก
ในกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะติดตามผลการทดลองสูงกว่า
ระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยความสุขใน
ระยะติดตามและระยะหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่าเมื่อระยะเวลาเปลี่ยนแปลงไปผู้ถูกคุมความประพฤติในฐานความผิดลักขโมยของในคุก
มีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลการทดลอง
สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง และมีคะแนนเฉลี่ยความสุขในระยะติดตามและระยะหลังการทดลอง
ไม่แตกต่างกัน